

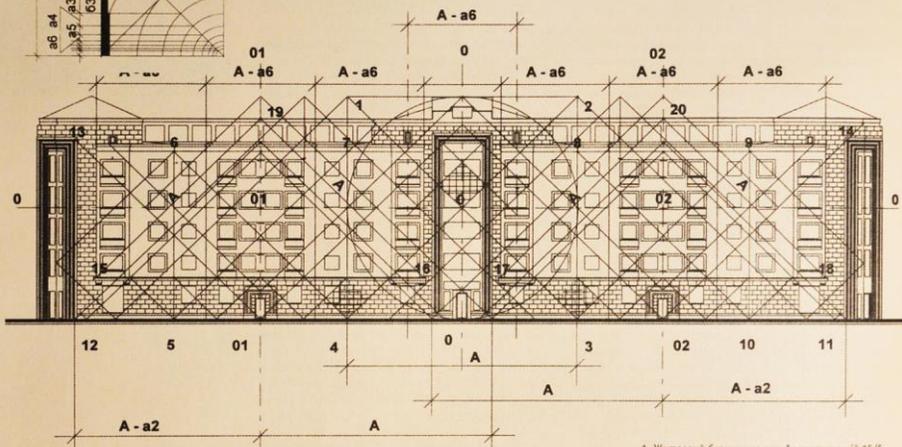
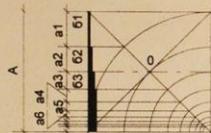
стіни київських липок: архітектурні обертони

Тетяна ЛАДАН, кандидат архітектури
192.72.013.728.1

Стіни як основні складові фасади житлових будинків виступають своєрідними екранами-гранями, на яких за допомогою різних прийомів автор відображає свої погляди, що є проявом часу певної епохи. Не

виключення — стіни київських фасадів житлових будинків. Чому життєві? Тому, що життя і архітектура — імпровізована гра, в якій вібрація смислів (приймів) не повинна перейти

за межу, де втрачається емоційно-чуттєва змістовність, настає розпад архітектури (забутамо прийомів) або напливає нудна й одноманітність (замало прийомів).

1. Житловий будинок по вул. Інститутській 15/5
(архітектори: Я. Ю. КАРАКОС, ДОБРОВІСЬКИЙ, 1934—1937)

ОБЕРТОНИ (від нім. *Obertöne*) — ряд тонів, що виникають при звучанні основного тону, який наосяє звуку особливий відтінок або тембр, який дозволяє відрізнити один голос або музичний інструмент від іншого.

ТОН

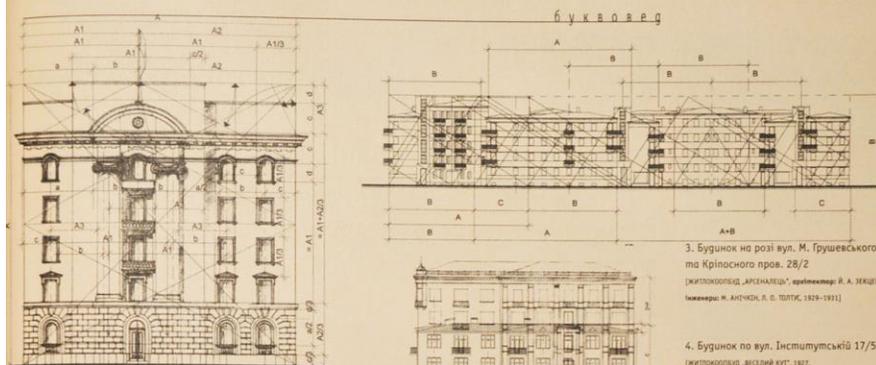
Найбільш цікавим для аналізу, на наш погляд, виступає постанавгардний період житлової архітектури кінця 20–30-х рр. XX ст. у Києві. Загальна раціоналістична спрямованість і поспулює звернення до класичної традиції — перше враження від знайомства з архітектурою житлових будинків цього періоду в самому аристократичному районі міста — Липки, де сконцентровано найбільшу їх кількість. Композиційна єдність забудови в різних кварталах у межах цілого району, стильові смаки вище просто раціонального або конструктивного формотворення — свідчать не лише про утворення окремими житловими будинками "внутрішньквартальних відритих ансамблів" та "ансамблів вулиць", а про утворення "ансамблю району". Для сучасної реконструкції міста особливо важливим постає питання саме з визначенням міру втручання "у грані" фасадів або розмірів імпровізацій на тему. Враховуючи важливість реконструктивних заходів для Липок як адміністративного центру столиці України з набутов житлових будинків та нового будівництва, які, на жаль, здійснюються стихійно, хочеться почути обертони його серця.

ОБЕРТОНИ

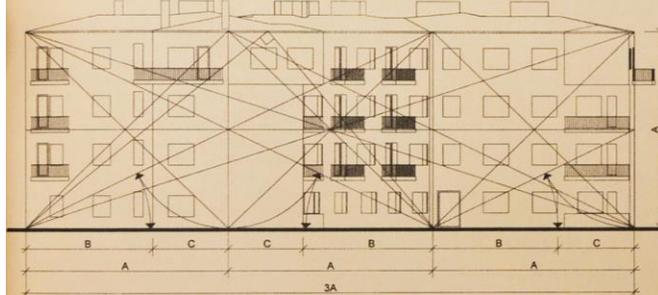
Аналіз фасадів житлових будинків крізь призму гармонізаційних законів композиційної побудови призвів до вражаючих результатів. Їх грані просякнуті ідеями авангарду 1920-х років. В них — дух часу, дух міста, архітектурні утопії в гні. Обертони — рух, провідна тема, естетичний переваги, елементи, пластичні мотиви. Вони наповнюють житлову забудову своєрідною ідеологією репрезентативної комфортності, але тоталітарно стримуються "колеритом форм": компактні будинки або "двомірні архітектони".

Рух — пошук нового стилю в архітектурі: раціоналізм, пізній конструктивізм (з рисами неокласицизму або раннього декоративізму), постконструктивізм [1], неокласицизм (з перевагою традиційних рис з тріюфальними рисами). Стиль — програма, в межах якої здійснюються імпровізації на провісну тему.

Провідна тема виступає у широкій гамі пропорційних зв'язків, серед яких має перевагу своєрідна гра в квадрат та різні його складові (діагональ, пропорційний лог).

2. Житловий будинок по вул. Пилла Орлика 10
(архітектори: А. А. ПІЛІЦЬКИЙ, 1940)

5. Житловий будинок по вул. Лютеранській 21/12
(житлокооператив "МАКОВИЙ ПРАЦІВНИК", архітектори: О. М. ВЕРБІЦЬКИЙ, М. В. КОЛОДЕСНИК, П. Ф. СЕВІЧІЙ та ін., 1930—1931)

Спільним прийомом у композиційній побудові фасадів житлових будинків різних стильових напрямів виступає наближення або чітке пропорціонування основних членувань фасадів до пропорцій золотого перерізу (рис. 1–5). Вписування загальних габаритів фасадів (частин) у квадрат або прямокутник, що складається з кількох квадратів — прийом побудови фасадів пізнього конструктивізму, постконструктивізму, неокласицизму (рис. 2–5). Пропорціонування основних членувань фасаду взаємоперпендикулярним коригуючим лініям проявляється на фасадах пізнього конструктивізму з рисами раннього декоративізму, постконструктивізму (рис. 1, 3). Пропорціонування на основі квадрату пропорційного ряду — риса фасадів постконструктивізму (рис. 1). Пропорціонування на основі зміщення осей основних елементів — на фасадах неокласицизму (рис. 2).

Таким чином, при побудові фасадів житлових будинків характерним стає поєднання як класичних (золотий переріз, квадрат пропорційного ряду) так і авангардних (вписування загальних габаритів будинку або окремих частин фасаду в геометричну фігуру — квадрат, або прямокутник, що складається з кількох квадратів, та підпорядкування різних її частин діагоналям [2]) напрямів гармонійної домірності різних частин.

Ця "пропорційна гра" наповнюється особливими відтінками за допомогою естетичних переваг, елементів, пластичних мотивів, які мають різну міру використання у будинку певного стильового напрямку. Саме тому більшість фасадів житлових будинків є неповторними. Але спільні риси вони все ж таки мають.

Естетичні переваги — раціональна чіткість форм виражається у стриманій кольоровій гамі (білий, відтінки сірого, поєднання сірого та жовтого, сірого та рожевого, жовтого та червоного).

Елементи — спрощені, використані з певною трансформацією традиційних (ордер), акцентують окремі частини будинку (консолі та западини), несподівано вживі (еркери).

Пластичні мотиви — відсутні або з походом пуризму.

Несподіваними є обертони фасадів житлових будинків у серці Липок кінця 1920 — 1930-х років: з їх реальним втіленням у натуру віртуального світу рівноваги та гармонії — організованого світу архітектури. Вони ніби замінюють порожнечу з сумнівами та коливаним з безліччю як?, чому так? на — лише так, і не інакше; випромінюють безліч тем для "імпровізацій на грані" як для реконструкції фасадів існуючих житлових будинків у районі, так і для збагачення фасадів сучасних житлових будинків.

ВІБРАЦІЇ

Обертони фасадів житлових будинків 1930-х років у Липках нюанси [3], їх майже не можна почути, побачити, і тому складно відрізнити зрозуміти: треба відчути. Вони — своєрідна конструктивна основа історичної фасадної поеми: поеми-дзеркала, поеми-загадки, поеми-натяку, поеми-підказки... А може, не тільки фасадної?

ПРИМІТКИ:

1. Поняття київської постконструктивізму вперше вводиться Віктором Челецьком для визначення переходу від конструктивізму до сталінського неокласицизму та пов'язується з ім'ям архітектора Йосипа Каракаса. Аналіз Іконичко визначає стиль "постконструктивізм" в архітектурній практиці 1930-х років як стиль "другої утопії" — сполучення вільних естетичних класици з сучасністю, вираженою архітектурою авангарду; романтизм (Л. В. Руденко), ласкавими монументальністю (І. О. Фомін, І. О. Голосова), парадоксальні сполучення раціональної форми та декоративного гротеску (Г. П. Голуб), розробка тектоніки залізобетонної конструкції (Е. А. Левітський, неопуритизм (В. О. Щуко), проєкти-символи (І. І. Леонідов, К. С. Мельникова).
2. Згадано винахід Ле Корбюз'є у побудові та коригуванні фасаду вілли Де Монзі в Гарі (1927 р.); гармонізація фасадів за допомогою "коригувальних креслеників" — діагоналі фасаду та його частин взаємно перпендикулярні, — в системі золотого перерізу розроблені горизонтальні членування.
3. Згадано, що "іноас зробив архітектурі великого", що "храсу утворюють вігнощення".